

[Finansministeren.]

blive hos finansministeren, idet bestemmelsen giver anledning til nogle ofte vanskelige og dybtgående lovfortolkningsager.

I forbindelse med ændringen af kontrolloven foreslås dennes afsnit III indeholdende straffebestemmelserne overflyttet til den borgerlige straffelov og skærpet på visse punkter. Dette spørgsmål henhører under justitsministeren, men da han er bortrejst, skal jeg på hans vegne komme med et par bemærkninger herom.

Spørgsmålet om ændring af straffebestemmelserne i kontrolloven overvejes for tiden i en arbejdsgruppe, der består af repræsentanter for skattedepartementet, justitsministeriet, statens ligningsdirektorat og Københavns politi. Arbejdsgruppen regner med at afslutte sit arbejde i den kommende vinter. Jeg finder det mest hensigtsmæssigt, at arbejdsgruppen overvejer spørgsmålet om optagelse i straffeloven af kontrollovens afsnit III, og vil pålægge den at medtage dette spørgsmål i sine overvejelser.

Det er det, justitsministeren har bedt mig sige ved denne lejlighed, og når jeg siger, at „jeg“ vil pålægge, betyder det altså, at justitsministeren vil pålægge arbejdsgruppen det.

Jeg skal derefter omtale forslag til folketingsbeslutning om udnyttelse af bestemmelser i kontrolloven. De bestemmelser, som forslagsstillerne ønsker udnyttet, er §§ 8 A og 10. Udnyttelsen af disse bestemmelser må afhænge dels af, i hvilket omfang der må antages at være skjult formuer i værdipapirer, dels af, om den arbejdsbyrde, en udnyttelse af bestemmelserne lægger på skattevæsenets personale og på de institutioner og personer, som man pålægger oplysningspligten, står i forhold til det resultat, der kan opnås ved undersøgelsen.

I medfør af § 8 A blev der en lang årække indtil 1966 hvert år udsendt en meddelelse, hvorefter det pålagdes banker, vekselmæglere og vekselerere at indsende en fortegnelse over de personer, som i det foregående kalenderår havde haft en omsætning af værdipapirer på mindst 50.000 kr. Når man fra 1966 holdt op med at udsende dette pålæg, var årsagen, at ligningsdirektoratet tvivlede på, at de hidtil udsendte cirkulærer havde haft ligningsmæssig betydning. Dette

skyldtes bl. a., at der i praksis ikke blev givet oplysninger om kontante køb og salg, og den overvejende del af omsætningen foregår på denne måde. Selv om man ændrede cirkulæret, var det tvivlsomt, om indberetningspligten ville have ligningsmæssig værdi, idet de skatteydere, der har noget at skjule, kunne handle uden om banker og vekselerere eller kunne fordele deres transaktioner sådan, at indberetningspligten ikke træder i funktion. På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at pålægge pengeinstitutterne den byrde, som en omfattende indberetningspligt vil være.

Udnyttelsen af § 10 har hr. Sigsgaard været inde på, både da han her i sidste måned stillede spørgsmål til mig og under forespørgselsdebatten forleden. Jeg kan derfor sige som tidligere, at skal bestemmelsen benyttes til en tilbundsående undersøgelse, bliver der tale om et så uhyre antal kontroloplysninger, der skal sorteres og fordeles, at skattemyndighederne ikke i øjeblikket er i stand til at påtage sig denne opgave. Når der er mangel på kvalificeret arbejdskraft hos ligningsmyndighederne, gælder det om at udnytte det forhåndenværende personale til det arbejde, der ligningsmæssigt giver størst resultat. Jeg tror, at f. eks., krydsrevision af erhvervsdrivendes regnskaber har større værdi end kontrol med obligationskuponer.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at man på grundlag af tallene i 1965 har foretaget en undersøgelse af, hvem obligationerne her i landet egentlig tilhører. Efter de da fremkomne oplysninger skønnede man, at ca. 27,7 milliarder kr. af en samlet obligationsbeholdning på ca. 34,8 milliarder kr. var placeret hos banker, sparekasser, forsikringselskaber, pensionskasser, legater m. v., således at kun ca. 7 milliarder kr. ejedes af privatpersoner, og heraf skønnedes 200 mill. kr. placeret i udlandet. Disse tal er ganske vist gamle, nemlig fra 1965, men man kan dog nok forsvare at drage den slutning, at den overvejende del, måske 80 pct., af de kontroloplysninger, man får ved en kuponkontrol, vil være uden enhver interesse, idet de vedrører obligationer, som ejes af banker, sparekasser, forsikringselskaber og lignende institutioner, hvis obligationsbeholdninger er under nøje kontrol, eller af ikke-skattepligtige legater eller udlændinge. For restens